

A Horthy Miklós Társaság, a Magyar Tengerészek Egyesülete és a Vitézi Rend tiltakozása

Budapesti Apostoli Nunciatúra
XII. Gyimes u. 1-3.

Juliusz Janusz apostoli nuncius úr
Őexcellenciájának

Excellenciás Uram!

A televíziós közvetítéseknek köszönhetően 2004. október 3-án az egész világon milliók lehettek tanúi a római Szent Péter téren lezajlott boldoggá avatási ceremóniának, melynek során IV. Károlyt, az utolsó osztrák császárt és magyar királyt II. János Pál pápa őszentsége a boldogok sorába emelte.

Ezen az ünnepélyes szertartáson, mely egy évtizedekkel ezelőtt osztrák részről kezdeményezett folyamat végére tett pontot, melyen a Habsburg család számos tagja mellett a Magyar Katolikus Egyház feje Erdő Péter bíboros prímás is részt vett, a boldoggá avatandó személyek életútjának ismertetésekor a IV. Károly királyra vonatkozó laudációban magyar fordításban a következő mondat hangzott el: *"...IV. Károly király Horthy admirális árulása következtében nem foglalhatta el trónját..."*.

Megítélésünk szerint nem kell mélyreható történelmi ismeretekkel rendelkezni ahhoz, hogy valaki felismerje e mondat állításának tarthatatlanságát, s a sok győztes csatában érdemeket szerzett admirális, Magyarország akkor már másfél éve törvényesen megválasztott kormányzója nagybányai Horthy Miklós személyét sértő voltát. Csak remélni tudjuk, hogy a laudáció összeállítóit alaposan félretájékoztatták, figyelmen kívül hagyva egy sor cáfolhatatlan történelmi tény. Így azt a körülményt, hogy IV. Károly még 1918 októberében lemondott az uralkodói jogok gyakorlásáról, továbbá azt, hogy a világháborúban győztes antant hatalmak, beleértve a IV. Károly által tisztázatlan körülmények között kinevezett gróf Károlyi Mihály rövid, de annál szerencsétlenebb ténykedése következtében fegyvertelenné vált Magyarországot körülvevő és Magyarország területeire áhítózó, úgynevezett kis-antant államokat, kifejezetten tiltották a Habsburg restaurációt, s háborút helyeztek kilátásba annak megtörténte esetére. Így semmiképpen nem tekinthető árulásnak, hogy Magyarország törvényes kormányzója esküjéhez híven cselekedve elhárította IV. Károly Magyarországra nézve tragikus következményekkel járó visszatérési kísérleteit, s csak az isteni gondviselésnek köszönhető, hogy a IV. Károly király által kiprovokált fegyveres összecsapásban - az úgynevezett budaörsi csatában - csak kevés honfitársunk áldozta életét.

Nagyon sajnálatosnak tartjuk, hogy mindez a vitéz nagybányai Horthy Miklóst ért méltánytalanság II. János Pál pápa őszentsége jelenlétében történt, hiszen Őszentségének, mint a lengyel nép nagy fiának soha el nem múló hálával kell gondolnia Magyarország kormányzójára, annak a második világháború során Lengyelországgal, és általában a lengyel néppel szemben tanúsított lovagias viselkedése és önzetlen segítsége miatt. Hiszen Horthy

1939-ben, látva a lengyel nép tragikus vergődését a német és a szovjet hadsereg harapófogójában, Magyarország német megszállását kockáztatva, nem járult hozzá német csapatoknak Magyarország területén való átvonuláshoz, s személyesen adott utasítást lengyel menekültek tízezreit felkaroló hivatal létrehozására idősebb Antall József vezetésével.

Fentiek miatt a Magyar Tengerészek Egyesülete, a vitéz nagybányai Horthy Miklós által 1920-ban alapított Vitézi Rend és a Kormányzó Úr jó hírnevének ápolására alakult Horthy Miklós Társaság nevében a leghatározottabb módon tiltakozunk az ellen, hogy a Szentszék hivatalos állásfoglalásaiban olyanok véleménye érvényesüljön, akik tudatlanságból vagy érdekből valótlan állításokat tesznek, s ezzel egyrészt Öszentségét hozzák kellemetlen helyzetbe, másrészt a kijelentéssel érintett személyek - jelen esetben vitéz nagybányai Horthy Miklós Magyarország volt kormányzója - jó hírnevének ejtenek csorbát, mély megdöbbenést váltva ki ezzel a Horthy család tagjaiban, s a történelmet, annak valóságában ismerő emberek millióiban Magyarország határain belül, és szerte a világon.

Nagyon reméljük, hogy a Szentszék megtalálja a módját, hogy e kínos és minden alapot nélkülöző kijelentést utólag helyesbítsen, elégtételt szolgáltatva nem csak a volt Kormányzó Úr emlékének, de annak a Magyarországnak is, melyet első szent királya a II. Szilveszter pápától kapott Szent Korona szellemében halálos ágyán Szűz Mária oltalmába ajánlott, s mely ország ezeréves fennállása alatt nem egyszer volt vére s élete árán a kereszténység védőbástyája.

Megkülönböztetett tisztelettel

Budapest, 2004. október 10.

Dobai Miklós
elnök

Magyar Tengerészek Egyesülete
nevében

Szimon Miklós
hosszújártú tengerészkapitány
alelnök

Vitézi Rend
nevében

vitéz Hunyadi László
főkapitány

Utóirat: Mivel az ügy már nagy nyilvánosságot kapott, jelen levelünket nyílt levélként kezeljük és a sajtóban megjelentetjük.